

Vėlinių nuotaikos

Rašau Tau laišką ant pageltusio klevo lapo. Aimanos veržiasi vėtrų kaukimu, lapkričio lietūs išlyja mano ašaromis, o pirmas gruodas sukausto mano kūną.

Bet Tu manęs nepastebi ir negirdi. Ateini čia parymoti, uždegti žvakele. O kai aš paglostau Tavo galvą, Galvoji, kad tai vėjas kedeną Tavo plaukus.

Sugrįžtu Vėlinių vakarą iš Mirusiųjų Žemės aplankyti Tavęs! Nes mano ilgesys toks pat didžiulis, kaip ir Tavasis. Sieloms reikia bendrystės. Tad pabūkim šį šventą vakarą kartu...